

[Arbejdsministeren.]

mente at kunne anbefale indførelse af en sådan ordning, hverken på obligatorisk eller frivilligt grundlag.

Spørgsmålets behandling førte imidlertid til vedtagelsen i 1956 af lovgivningen om pristalsreguleret alderdomsopsparring, hvorved det blev muligt på frivillig basis gennem forsikringselskab, bank eller sparekasse at sikre et vist beløb i alderdommen, således at beløbet er sikret værdifasthed dels gennem præmieregulering, dels gennem tilsagn om et særligt indekstillæg fra staten.

Tillægspensionstanken blev siden inddraget i overenskomstforhandlingerne i foråret 1961 med henblik på at indføre en tillægspensionsordning som et led i arbejdsmarkedets kollektive aftaler. På grund af spørgsmålets omfattende og komplicerede karakter kunne overvejelserne herom imidlertid ikke afsluttes på daværende tidspunkt, men et udvalg, der i medfør af mæglingsforslagene nedsattes af Landsorganisationen De samvirkende Fagforbund og Dansk Arbejdsgiverforening, fik til opgave at undersøge mulighederne for at indføre en sådan ordning. Der var altså på daværende tidspunkt en positiv indstilling hos hovedorganisationerne over for at finde frem til en tillægspensionsordning.

Dette udvalg, der benævntes efterlønsudvalget, afgav i sommeren 1962 sin redegørelse, der indeholdt en teknisk gennemgang af de problemer, der knytter sig til indførelsen af en tillægspensionsordning.

Under overenskomstforhandlingerne i vinteren 1962-63 viste det sig ikke muligt at tilvejebringe aftale om indførelse af en tillægspensionsordning som led i de kollektive overenskomsters fornyelse. I erkendelse af problemets betydning og ud fra ønsket om, at den personkreds, der skulle omfattes af en sådan ordning, blev videre, end det ville have været tilfældet efter aftale mellem de to nævnte hovedorganisationer, blev problemet inddraget i den af regeringen foreslåede og af folketinget vedtagne plan til en samlet løsning af landets økonomiske problemer ved bestemmelsen i § 5 i overenskomstloven.

Ifølge § 5, stk. 1, i denne lov påhviler det arbejdsministeren i folketingsåret 1963-64 for folketinget at fremsætte lovforslag om gennemførelse af en tillægspensionsord-

ning, der baseres på indbetalinger fra arbejdsgivere og lønmodtagere med virkning fra den 1. marts 1964. Til forberedelse af dette lovforslag blev der i medfør af § 5, stk. 2, nedsat et sagkyndigt udvalg, der skulle afgive indstilling senest den 1. december 1963.

Tillægspensionsudvalget af 1963 blev herefter nedsat den 18. april og har ved udgangen af november måned i år afgivet en betænkning, der er omdelt til tingets medlemmer.

Forslaget til lov om arbejdsmarkedets tillægspension svarer bortset fra enkelte redaktionelle ændringer af lovteknisk karakter ganske til det af tillægspensionsudvalget i denne betænkning udarbejdede lovforslag. Jeg skal senere omtale de mindretalsudtalelser, der foreligger i betænkningen, og her kun fastslå, at det foreliggende forslag bygger på en enighed mellem de to store hovedorganisationer på arbejdsmarkedet, og at der — bortset fra et enkelt medlem — også i øvrigt var enighed blandt udvalgets medlemmer om principperne i lovforslaget.

Det er efter min opfattelse lykkedes udvalget at udforme et konstruktivt forslag til etablering af en tillægspensionsordning, og dette er så meget mere anerkendelsesværdigt, når henses til den korte tid, udvalget har haft til at udføre sit arbejde. Jeg føler trang til her at takke udvalgets formand, direktør i arbejdstilsynet Geert Drachmann, udvalgets medlemmer, dets sekretariat, og hvem der i øvrigt har bidraget til det slidsomme arbejdes gennemførelse.

Hvad angår de almindelige principper, der ligger til grund for lovforslaget, vil jeg gerne fremhæve følgende:

Med hensyn til personkredsen omfatter denne samtlige arbejdere og funktionærer i alderen 18-66 år, som har en ugentlig arbejdstid på 15 timer eller derover hos samme arbejdsgiver. Derimod er tjenestemændene og dermed i pensionsmæssig henseende ligestillede lønmodtagere ikke medtaget i forslaget. Jeg skal senere vende tilbage til dette spørgsmål.

Man har i overensstemmelse med udvalgsflertallet heller ikke medtaget de selvstændige erhvervsdrivende i lovforslaget. Jeg vil gerne i denne forbindelse sige, at jeg er enig med udvalget i, at såfremt man skulle medtage de selvstændige erhvervsdrivende